

Č. 10.664.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní (Slovensko): Z rozhodnutí zem. úřadu o pensijních nárocích župního zaměstnance (zaměstnanec župní nemocnice) je podle čl. 8 zák. č. 125/1927 Sb. přípustno odvolání k ministerstvu.

(Nález ze dne 28. června 1933 č. 11.437.)

Prejudikatura: srv. Boh. A 10.597/33 a 10.638/33.

Věc: Julius M. v N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o pensí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: St-I, býv. strojník župní nemocnice v N., žádal u zem. úřadu v Bratislavě o poukázání pense ode dne 19. května 1919. Zem. úřad žádost tuto zamítl nař. výměrem, poukázav k tomu, že žadatel již v roce 1924 se domáhal přiznání pense a byl zamítnut rozhodnutím býv. župního úřadu v Nitře z 28. dubna 1924, kterýžto výměr nabyl moci práva. Výměr byl opatřen doložkou, že proti němu není opravného prostředku.

Rozhoduje o stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss především z úřední povinnosti při zkoumání předpokladů své příslušnosti, zda rozhodnutí to je výrokem úřadu, který podle platných předpisů jest povolán rozhodnouti v této věci jako instance v pořadí stolic správních konečná.

Nař. rozhodnutí je datováno dnem 18. září 1930, kdy na Slov. byl již v účinnosti zák. o organizaci politické správy ze 14. července 1927 č. 125 Sb., podle jehož čl. 8 odst. 1 lze se odvolati z rozhodnutí zem. úřadu k příslušnému min., rozhoduje-li zem. úřad v první stolici a není-li opravný prostředek vyloučen. Jest tudíž, jak vyslovil nss v nál. Boh. A 10.597/33, proti rozhodnutí zem. úřadu jako úřadu I. stolice zásadně přípustno odvolání k min. jako úřadu vyššímu. Normy čl. 8 org. zák. o přípustnosti opravných prostředků a o pořadu instančním postihují

Ve správních spisech je založen koncept dekretu magistrátu hl. m. Prahy ze 14. dubna 1921, podle něhož zsp v Praze výnosem ze 13. dubna 1921 udělila st-II Františku V. koncesi k provozování živností stavitelské se stanovištěm v Praze II. č. p....

Zák. č. 114/20 — vyjma § 13, který počal působiti dnem vyhlášení zákona — nabyl účinnosti podle ustanovení § 5 zák. č. 692/20 dnem 1. ledna 1922. V § 21 zák. č. 193/1893 ř. z. je obsaženo ustanovení, že bude-li některé místo po dni účinnosti tohoto zák. prohlášeno podle § 2 za vyňaté, nemá to vlivu na rozsah živn. oprávnění, která v době tohoto zařazení v dotčeném místě existovala. Znění tohoto ustanovení nasvědčuje s naprostou jistotou tomu, že zákon zde stanoví, pokud jde o stavitele, výjimku ze všeobecného ustanovení § 2 odst. 2 zák. o stav. živnostech a to nikoli ve prospěch všech živnostníků, kteří nabyli živn. oprávnění dříve, nežli nějaké místo bylo prohlášeno za vyňaté, nýbrž toliko ve prospěch oněch živn. oprávnění, která v době tohoto prohlášení v dotčeném místě, t. j. v místě za vyňaté prohlášeném existovala, čímž nemůže býti nic jiného míněno, nežli živn. oprávnění, která tam měla své stanoviště. Jinými slovy řečeno, vynětí tohoto místa nejví účinky na dosavadní rozsah oprávnění živnostníků, kteří v tomto místě mají své stanoviště.

jako výlučné pravidlo v těchto směrech platné také rozhodnutí a opatření zem. úřadů, vydaná u výkonu jejich kompetence podle § 5 org. zák. Uvedená zásada platí ovšem pouze potud, »pokud opravný prostředek není vyloučen«. Tak je tomu však pouze tam, kde zákon dává zřejmě najevo, že v tom kterém případě nelze připustiti opravný prostředek, ač by podle organizačního postavení úřadu byl zásadně možný.

Ve sporech o služební příjmy župních zaměstnanců rozhodovaly na Slov. před účinností župního zák. č. 126/20 municipální výbory (resp. podle zák. č. 64/1918 Sb. adm. výbory) a byla z jejich rozhodnutí podle § 45 zák. čl. XXVI:1896 přípustna stížnost na uher. správní soud. Podle předpisů těch sluší posuzovati případ st-le jako bývalého zaměstnance župní nemocnice, na kterého předpis § 10 odst. 1 věty 1 org. zák. č. 125/27 se nevztahuje, protože byl již v roce 1919 ze služeb propuštěn.

Kompetence municipálním (správním) výborům přikázaná přešla podle § 6 zák. č. 126/20 Sb. na župní úřady a s těchto podle § 5 org. zákona č. 125/27 Sb. na úřad zemský. Z rozhodnutí tohoto úřadu — jak dříve vyloženo — jest podle čl. 8 odst. 1 org. zák. přípustno odvolání k příslušnému min., neboť není pozitivního předpisu, který by stanovil, že v případě, o jaký jde, opravný prostředek, o sobě možný, připustiti nelze. Takovým předpisem není zejména ustanovení § 45 zák. čl. XXVI:1896, z něhož plyne instanční tehdejší konečnost rozhodnutí munic. výboru ve věcech služebních a odpočivných požitků župních zaměstnanců pouze nepřímo.

Stížnost byla by tudíž vlastně nepřipustná podle § 5 zák. o ss, protože nesměruje proti rozhodnutí úřadu poslední stolice správní. Jelikož však st-l byl sveden nesprávným poučením právním, obsaženým v nař. rozhodnutí, k tomu, že proti rozhodnutí zem. úřadu nepoužil správné obrany právní, takže mu tím byla ztížena obrana jeho práv, nutno připojení onoho nesprávného právního poučení k nař. rozhodnutí kvalifikovati jako podstatnou vadu, pro kterou bylo zrušiti nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se meritem sporu (srovn. též Boh. A 10.670/33).

Č. 10.665.

Školství (Slovensko): Závazek patrona k rozšíření školní budovy nebo k postavení budovy nové?

(Nález ze dne 30. června 1933 č. 3474/31.)

Nss nemohl se zřetelem ke znění řečeného ustanovení § 21 zák. o stav. živn. přisvědčiti právnímu zástupci stížností, jenž při veřejném ústním líčení vykládal si je v ten smysl, že § 21 zachovává nedotčena práva všech stavitelů, kteří v té době již koncesi měli, bez rozdílu, kde stanoviště své živnosti měli. Námitka tato je v přímém rozporu se zněním cit. ustanovení.

Kdyby byl st-l František V. nabyt stavitelské koncese se stanovištěm v B. před účinností zák. č. 114/20, na základě něhož stal se B. místem vyňatým, nemohlo by mu upíráno býti právo, aby v této části Velké Prahy při stavbách do jeho oboru spadajících prováděl i práce tesařské bez oprávněného mistra tesařského. Než ze správních spisů vysvítá, že František V. nabyt dne 13. dubna 1921 koncese stavitelské se stanovištěm v Praze II. Na základě této koncese nebyl po účinnosti zák. č. 114/20 oprávněn v B. jako v místě vyňatém prováděti při stavbách do jeho oboru spadajících samostatně i práce tesařské.